

Bi familia desberdin

Bazen behin, Elna izeneko neskato bat. Hiru urte besterik ez zituen eta familia handi eta elkartu batez inguratuta bizi zen. Ama, aita, aitona-amonak eta baita izeba-osabak ere elkarrekin bizi ziren bere etxean. Denek asko maite zuten eta beti unibertsoaren erdigunea bezala sentiarazten zioten.

Elnak katarroa hartzen zuenean, amak zopa beroa egiten zion, manta batean biltzen zuen eta medikuarengana eramaten zuen. Jolasean erortzen bazen, aita laguntzera joaten zen, malkoak lehortzen zizkion eta musu magiko bat ematen zion hobeto sentiarazteko. Asteburuetan, aitona-amonek istorioak kontatzen zizkioten ahots dibertigarriekin eta izar formako gailetak egiten zizkioten. Elna oso maitatua eta oso zoriontsu sentitzen zen.

Kale berean bizi zen Jordi, adin bereko mutil bat. Bakarrik bizi zen bere aitarekin, eta honek ahal zuen moduan zaintzen zuen, baina ia egun osoan lan egiten zuen janaria, alokairua eta behar zuten guztia ordaintzeko. Batzuetan Jordi bakarrik egoten zen. Ez zuen inor etxeko lanekin laguntzeko, ez inor kontsolatzeko gaixorik zegoenean, eta ez inor berarekin jolasteko etxera iristean.

Egun batean, Elna parkean zegoela, Jordi banku batean bakarrik eserita ikusi zuen, beste haurrak gurasoekin jolasten ikusten. Elna hurbildu zitzaion eta irribarrez esan zion: “Nirekin jolastu nahi duzu?”.

Jordik baietz egin zuen buruarekin, eta aurpegia argitu zitzaion. Kulunketan igotzen, korrika eta barre egiten hasi ziren. Elna, oso erne zegoena, ohartu zen Jordi gose zela. Aitak ziurrenik ez zuen denborarik izan mokadutxo bat prestatzeko.

Beraz, Elnak eskua hartu eta esan zion: “Etorri nire etxera! Gaileta freskoak ditugu!”.

Iritsi zirenean, Elnak oihu egin zuen: “Ama! Jordi mokadutxo bat hartzera gonbida dezakegu?”.

Mutil lasai eta ondo jantzia ikusita, amak esne epel baso bat eta animalia itxurako gailetaz betetako plater bat eman zion. Jaten ari ziren bitartean, Jordik azaldu zien bere aitak asko lan egiten zuela eta askotan bakarrik zegoela, nahiz eta asko maite zuen.

Elnaren familiak bihotz zabalik entzun zion. Eta egun hartatik aurrera, lekua egitea erabaki zuten beren bizitzetan. Aitona-amonek sarritan gonbidatzen zuten mokadutxoak jatera, izeba-osabek parkera eramaten zuten, eta Elnak beti sartzen zuen bere abenturetan. Jordiren aitari ogitarteko azkarrak eta plater sinpleak egiten ere irakatsi zioten denbora gutxi zuenean.

Egunak aurrera joan ahala, Jordiren aita lasaiago eta gutxiago nekatuta sentitzen zen. Jada ez zuen dena bakarrik egin beharrik. Eta Jordik, oraindik aitarekin bizi izan arren, familia handi eta maitekor baten parte ere izan zitekeela aurkitu zuen.